

AZ Ő HAZUGSÁGUK, A MI KÍSÉRTÉSÜNK

Márk 12,35-40.

Márk sorozat 49. rész

2018. március 18.

1 Az előző vasárnapon befejeztük azt a különleges sorozatot, amelyben Márk öt vita-beszélgetésben mutatja be Jézus halála előtti utolsó tanításait. Ez a sorozat ezzel a mondattal ért véget: **„Ezután senki sem mert több kérdést feltenni Jézusnak.”** (Mk 12,34) Jézus ellenségei rájöttek, hogy kikényszerített vitákkal nem tudják elérni a céljukat, így egy rövid időre visszavonultak, hogy más módot találjanak legyőzésére.

Miután ők elhallgattak, Jézus kezd el kérdezni, és az írástudók bibliamagyarázatán és viselkedésén egy olyan igazságot tanít hallgatóinak, amelyet nekünk is meg kell szívlelnünk. Jézus rámutat arra, hogy milyen komoly összefüggés van a Biblia értelmezése és az életvitel között. Mert a helyes tanításból helyes erkölcsi magatartás következik.

2 Mielőtt rátérnénk ennek az állításnak a vizsgálatára, nézzük meg azt, hogy kik is voltak azok az írástudók, akikről Jézus beszél. Az írástudók a babiloni fogság előtt azokat a férfiak voltak, akik megtanult kifogástalanul írni és olvasni.

A babiloni fogság korában a zsidóság egyre merevebben kezdett ragaszkodni Mózes törvényeihez. A törvényeket azonban nem mindenki értette, ezért szükség volt olyan emberekre, akik tanulmányozták azokat, majd megmagyarázták minként is kell őket érteni. Írástudóknak ettől kezdve azokat tartották, akik érették, magyarázták és tanították Isten törvényeit.

A babiloni fogság után az írástudók tovább csiszolgatták a törvény értelmezését. Apórákosan kidolgozták mit és hogyan kell érteni a törvényben, és igyekeztek alkalmazni felismeréseiket a gyakorlati élet minden területén. Olyannyira nélkülözhetetlenné lettek, hogy végül ügyvédként, bíróként, hivatalnokként is nélkülözhetetlenné tették magukat. A nép körében hatalmas tiszteletre tettek szert, szavuknak hihetetlen súlya volt, életüket és viselkedésüket követendő példának tartották.

3 Miután megnéztük, hogy kik is voltak az írástudók, kanyarodjunk vissza mai igeszakaszunkhoz! Jézus még mindig a templomban tanít, és feltesz egy kérdést, amely az írástudók írásértelmezésének helytelenségére irányítja a hallgatóság figyelmét. Nem azért teszi ezt, mert nevetségessé akarja tenni őket, hanem mert a társadalomban betöltött szerepükből következően komoly befolyással bírtak Isten népének életére és gondolkodására.

„Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Messiás Dávid Fia?” Amikor Dávid a 110. zsoltárban a Messiást Urának nevezi. **„De akkor”** – folytatja Jézus – **„hogyan lehet a Messiás Dávidnak a fia?”**

Az írástudók azt tanították, tegyük hozzá: helyesen, hogy a Messiás Dávid Fia lesz, azaz Dávid leszármazottja lesz majd. Egy hús-vér ember, egy király, aki olyan hatalmas lesz és olyan hatalmas dolgokat tesz majd, mint elődje Dávid, Izrael legnagyobb királya. És itt a hangsúly ezen volt: a Messiás ember lesz.

Jézus azonban visszakérdez, ha a Messiás csak ember lesz, akkor Dávid a 110. zsoltárban hogyan írhatta ezt, a Szentlélek által (vagyis nem a maga eszéből merítve, hanem a Lélek vezetése alatt!), hogy: **„Így szólt Jahve Isten az én Uramhoz: Ül mellém jobb felől, amíg ellenségeidet hatalmad alá kényszerítem!”** Mert az Isten jobbára ülni képes kifejezése annak, hogy a Messiás egyenlő Istennel, azaz maga is Isten. (Jézus itt még nem mondja ki azt, amit a főpap előtt egyértelműsít, hogy a Messiás, aki **„ott ül majd ... a mindenható Isten jobbán.”** (Lk 22,67))

Jézus tehát úgy magyarázza a Messiásra vonatkozó bibliai tanítást, hogy egymás mellé teszi a kettőt, összekapcsolva azt, hogy a **Messiás egyszerre Dávid leszármazottja, mert az ő vérvonalából fog születni és egyszerre Isten, aki az Atya Isten jobbán ül.**

Az írástudók helytelen tanítása pedig abból fakadt, hogy a Biblia tanítását és annak magyarázatát arra használták, hogy a saját téves Messiás képüket magyarázzák általa.

3 Végezetül arról szeretnék szólni, hogy miért volt veszélyes ez! Mai szakaszunk második felében Jézus az írástudók etikájáról, közéleti viselkedéséről mondja ki az igazságot: **„... szeretnek előkelő ruhában járni; szívesen veszik, ha tisztelettel köszöntik őket az utcán; szeretik elfoglalni a legelőkelőbb helyeket a zsinagógában, és az ünnepi vacsorákon; kiforgatják az özvegyasszonyokat a vagyonukból; és a látogat kedvéért hosszasan imádkoznak.”**

Az írástudók helytelen etikájának három vonását emeli ki Jézus: (1) Saját dicsőségüket keresték; (2) Durva szociális bűnöket követtek el; (3) Miközben elrejtették magukat a kegyesség látszata mögé.

Most nincs idő arra, hogy ezt a három dolgot részletesen tárgyaljuk, de úgy foglalhatjuk össze Jézus figyelmeztetését, hogy a helytelen Biblia értelmezéséből, torz erkölcsi élet, szeretetlen és igazságtalan társadalmi magtartás, és képmutató kegyesség születik. Így kapcsolódik össze a kettő: a tanítás és magatartás, a szavak és az élet.

Ezért mondja ki Jézus: **„Ők fogják a legsúlyosabb ítéletet kapni.”** Vagyis azok, akiket a társadalom mindenekfelett tisztelt, Isten szemében ők voltak a leggyalázatosabb bűnösök.

4Vonjuk le a ma hallottakból az egyszerű következtetést! Abból, ahogyan élsz, gondolkozol, cselekszel, rangsorolod életed dolgait, világosan látszik az, miként gondolkozol Jézusról.

Ha annak látod Őt, amilyenek Ő kijelentette magát a Bibliában, akkor az hatással van az egész életedre. Ha viszont nem a Biblia van hatással rád, hanem te akarod a Biblia tanítását az életedhez és gondolkozásodhoz igazítani, akár az Jézus korabeli írástudók, akkor életedben olyan dolgok is elférnek, amik teljesen idegenek a Szentírás tanításától. **Mert nagy veszély ez ma is, hogy kiragadva valami bibliai verset, a saját képzelgéseinket magyarázzuk a Szentírás valódi igazságai helyett!** Mert nem mindegy, hogy az egész életünk áll a Biblia befolyása alatt, vagy a Bibliát igazítjuk hozzá az életünkhöz – sokszor azért, mert nem is ismerjük tanításait. **Te melyik utat járod? Ámen!**